

MINISTROVALI jsme při kající BOHOSLUŽBĚ

Milí čtenáři, víte, jak vypadá život v Nepomucenu, českém semináři v Římě? Jak se my bohoslovci připravujeme na své budoucí kněžské povolání? Asi tušíte, že většinu času trávíme modlitbou a studiem teologie. Mimo to se však účastníme také různých akcí.

Například jsme doprovázeli biskupy během jejich listopadové návštěvy Ad limina. Na starost jsme měli zejména přípravu a ministrantskou službu během mší svatých, kterých se biskupové zde v Římě účastnili a které se konaly mimo jiné ve čtyřech papežských bazilikách. Už to byl pro nás velký zážitek a cenná zkušenost. Nedávno jsme však měli zážitek ještě mnohem větší.

Začalo to tím, že si nás otec vicerektor jednou po obědě zavolal na mimořádné setkání. Vtipkovali jsme, co jsme asi provedli. Otec vicerektor nám však sdělil, že budeme ministrovat Svatému otci při kající bohoslužbě, během které také proběhne zasvěcení lidstva, zejména národů Ruska a Ukrajiny, neposkvrněnému srdci Panny Marie.

Leckterí jsme byli samozřejmě nervózní, abychom tak zodpovědný úkol dobře zvládli. Převládalo však nadšení. Nejen z toho, že se osobně setkáme se Svatým otcem, ale možná ještě více z toho, že budeme přítomni při takto významné historické události.

O tom, jak samotná bohoslužba probíhala, vám víc řekne Vojta Razima. Poté vám Honza Pecháček popíše, co vlastně znamená, že papež zasvětil lidstvo Panně Marii.

LUKÁŠ HOUŠKA

Byla z něj cítit velká duchovní síla

Musím se vám, milí čtenáři, k něčemu přiznat. Když jsem slyšel, že budu mít možnost ministrovat Svatému otci, moje první myšlen-

ka byla: „Já budu mít fotku s papežem!“ Ano, takovou fotku jistě jen tak někdo nemá a bylo by krásné mít ji pověšenou v pokoji, přesto však v sobě služba u papeže Františka skrývá něco velmi silného a krásného a jít tam jen kvůli fotce by bylo dost málo.

Celá akce pro nás začala asi dvě hodiny před začátkem kající bohoslužby. Ve svato-

petrské bazilice se již scházeli první lidé a my jsme mohli začít nácvik. Ujali se nás papežští ceremoniáři (takoví ti profesionální ministranti od svatého Petra), rozdělili nám funkce a šlo se. Stále vzpomínám s údivem na to, jak rychle a efektivně umí tihle hoši zorganizovat tak velké soukolí baziliky. Já jsem dostal na starost držení mikrofonu papeži Františkovi. „Uf, snad se mi moc nebudou potit ruce,“ řekl jsem si a doufal, že mi mikrofon nevyklouzne. Svatý otec si dal poměrně na čas a přišel jen pár minut před obřadem, takže na žádné oficiální nebyl prostor. Průvod, znamení kříže, bohoslužba slova. Seděl jsem jen asi tři metry od papeže a měl jsem radost, že mohu být tak blízko člověku, který je pro mě osobně velmi důležitý a inspirativní. Byla z něj takto nablízko cítit únava (přece jen měl náročný den a také už není nejmladší), ale i velká duchovní síla. Celý obřad byl pro mě moc silný. Když jsem viděl starého papeže kulhajícího ke zpodobnění nebo modlicího se před Pannou Marií spolu s tisíci lidmi, věděl jsem, že Bůh tam s námi je a že

nás slyší.

Když jsme se pak po skončení obřadu průvodem odebrali do přední části baziliky, papež si s námi všemi podal ruku a ještě mu zbyla síla na vtipkování. Bylo to moc milé a lidské. A víte co? I na fotku nakonec došlo.

VOJTA RAZIMA

Smyslem zasvěcení je naše obrácení

Zasvěcení světa a výslovně ruského a ukrajinského lidu Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Co? Proč? V bohaté křesťanské tradici nalzáme od prvních dob velkou úctu k Panně Marii. Marii se poprvé v historii poklonil archanděl Gabriel, když jí říká „milosti plná“. Nikdo se nemůže klanět člověku, natož archanděl! Ale Gabriel se v Marii klaní Bohu. Maria je milosti plná, tedy plná Boha. I my, následovníci Ježíše Krista, jejího syna, se v ní klaníme Bohu. Ze základů, které nám dává k mariánské úctě Nový zákon, vznikly tradice osobního zasvěcení se Panně Marii. Třeba podle sv. Ludvíka Maria Grignon z Monfortu nebo sv. Maxmiliána Kolbe. Zásvětné modlitby těchto světců nejsou nic jiného než způsob obnovení křesťanských slibů (ty konáme třeba před křtem a biřmováním). V zasvěcení se Panně Marii se zřikáme zlého, vyjadřujeme touhu se obrátit (vzdát se zla v našem životě) a vrátit se na Boží stranu; znovu potvrdit, že jsme Boží synové, a tak i synové Panny Marie, a tu prosíme, aby nám byla průvodcem v nových předsevzetích.

Žít podle Božích přikázání, podle Boží vůle s hlubokou vírou ve vítězství Pána Ježíše nad zlem, to je nejdůležitější podmínka míru ve světě. Bez víry není mír. A právě v tom je Matka Boží zvláštním Božím darem a pomocí nám všem: skrze Marii totiž přichází Ježíš k nám a my přicházíme k Ježíši. Matka Boží nám pomáhá získat tuto víru, která dává světu mír a spásu.

Proto se na ni obrátil i papež Benedikt XV. v roce 1917. Uprostřed šílenství I. světové války se snažil přesvědčit vládcy evropských států, aby skočili válku. Když však pro jejich pýchu selhaly všechny lidské prostředky, modlil se k Marii, Královně míru. Za osm dní dostal odpověď. Tři děti, pasáčky z vesnice Fatimy v portugalských horách, se staly proroky Nejvyššího Boha (Bůh si často volí z pohledu světa bezvýznamné lidi). Zjevila se jim Panna Maria a pověřila je, aby předaly vzkaz papeži. Nejstarší z nich, Lucie, ho předala tak, jak jej ve zjevení pochopila: svatý otec má zasvětit Rusko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, aby tak Boží moc zabránila strašným válkám a lidé mohli žít v míru a dostalo se jim spásy.

Bylo obtížné vyhovět těmto výzvám, bylo to teologicky problematické. Co je skutečně od Boha a co z hlavy dítěte? Je možné zasvětit stát? Proč papež? Tyto problémy se časem vyjasní. Každému pochybujícímu teologovi však musí být jasné, že jedině návrat k Bohu může zastavit válku. Jedině Bůh má moc ponížit povýšené, zachránit svět před pýchou mocných a jejich ničivými zbraněmi. Proto se papežové snažili požadavky Panny Marie z Fatimy naplnit a několikrát zasvětili svět jejímu Neposkvrněnému Srdci, neboť věřili, že je to Boží vůle. Pokaždé Bůh odpověděl a odvrátil největší nebezpečí, která v té době hrozila. Tak i papež František 25. 3. 2022 zasvětil svět, a zvláště ruský a ukrajinský lid, a my věříme, že Bůh ani tuto modlitbu svého zástupce zde na zemi a modlitbu celé církve neponechá bez odpovědi.

Smyslem tohoto zasvěcení je, opakují, naše obrácení. To, abychom se my všichni vrátili k Bohu skrze Pannu Marii. Proto i ty,

milý čtenáři, přispěj k míru svým dílem. Je třeba chodit často ke zpovědi a svatému přijímání, modlit se růženec a prostě zase více Bohu uvěřit, že nás miluje a chce nás zachránit. Jsou to zbraně, které se zdají bezvýznamné, ale jsou neúčinnější. Nadchni se i ty pro mír, staň se i ty Kristovým bojovníkem, který

neproklíná, ale žehná, nezabíjí, ale léčí svět okolo sebe modlitbou a milosrdenstvím!

JAN PECHÁČEK